

hvormed Møderne blev ledet. Der var Præcision og Orden, og de ledende Kvinder var ualmindelig gode Talere, klare og koncise, og de fleste af dem med udmærkede Evner til at styre en Diskussion. De amerikanske Kvinder har i deres Skoler og ved Universiteterne rig Lejlighed til at uddanne disse Evner og faar ligefrem Undervisning i parlamentarisk Lov, og Resultaterne er meget smukke.

Alle de Kvinder, der staar for Organisationerne, er Mennesker i en eller anden betroet Stilling indenfor Sygepleje- og Hospitalsverdenen, og i stadig og intim Kontakt med Sygeplejens Udvikling. Der var to Ting, som karakteriserede Mødet, og som atter og atter kom igen under Behandlingen af de forskellige Emner nemlig: 1) Manglen paa Tilgang til Sygeplejen og 2) en stærk Trang til at faa saa megen Theori som muligt bragt ind i Uddannelsen.

Krigen har jo paa mange Maader foraarsaget, at Kvinder er kommet ind i helt nye Fag; der staar nu saa mange Stillinger aabne, hvortil unge Kvinder naar hurtigere og lettere end til at blive Sygeplejersker, og mange af de frivillige Kræfter, som fik nogen Uddannelse og gjorde Nytte under Krigen, finder det daglige Livs Regelmæssighed utiltalende efter al Krigens Ophidselse. Resultatet er derfor, at mange Hospitaler ikke kan faa tilnærmelsesvis det Antal Elever de skal bruge, og som det er nødvendigt at uddanne, for at Fremtidens Pladser kan blive besat. Det sociale Arbejde, der er i rivende Udvikling i Amerika for Tiden, kræver jo en bestandig større Skare af Sygeplejersker.

Situationen er saa alvorlig, at der maa findes Midler til at rekrutere Standen. — Løsnen i Amerika for Tiden synes at være „education“.

.... Amerikanerne gaar endogsaa saa vidt, at de allerede har en Del Sygeplejerskeskoler og arbejder paa at faa flere, i Forbindelse med de forskellige Universiteter; saaledes at Sygepleje faar et akademisk Tilsnit. De synes mig at stræbe efter at komme lidt for langt til den teoretiske Side, og derved sætte noget til af den praktiske. Lige stik modsat af vort System, der kun gaar ud paa det praktiske, og næsten helt glemmer, hvilken Støtte god Undervisning er for det praktiske Arbejde.

En interessant Bestemmelse blev taget den første Dag, nemlig at oprette et „Nationalt Hovedkvarter“, fore-

løbig med Kontor i New York; hvorefter alle Meddelelser fra de forskellige Foreninger skulde sendes; og hvorfra enhver, det være sig Institutioner, Foreninger eller enkelte Sygeplejersker kunde faa alle Slags Oplysninger. Hidtil havde „røde Kors“ haft et „Oplysningsbureau“, men dette fandtes ganske utilstrækkeligt; Samling var nødvendig, og selvom Foreningerne skulde yde ganske betydelige Pengeoffre til denne Sag, fandt alle, at det var en ganske nødvendig Reform.

Ved Eftermiddagsmødet blev der gjort Regnskab for de forskellige Indsamlinger indenfor Sygeplejeverdenen. Man har ønsket at sætte de amerikanske Sygeplejersker, der satte deres Liv til i Frankrig under Krigen, et Mindesmærke og danne et „Florence Nightingale Mindefond“ paa 50,000 Dollars, der skulde bruges til at grunde en Sygeplejerskeskole i Bordeaux. Der var allerede indsamlet ca. 34,000 Dollars, og den Eftermiddag blev der fra alle Sider af Salen meldt Summer fra 25 til 200 Dollars fra Sygeplejersker i de forskellige Stater, saa Indsamlingen kom op over 40,000 Dollars. Det var en overordentlig smuk Offervillighed, der her kom for Dagen, senere kom endnu flere Penge til, saa de 50,000 snart vil være naaet.

Om Aftenen var den formelle Aabningshøjtidelighed i Byens største Lokale, der sagdes at kunne rumme ca. 6000 Mennesker. Miss *Noyes*, der er Formand for „Amerikansk Sygeplejerskeforening“ og Chef for 37,000 indrullerede røde Kors Sygeplejersker, præsiderede.

Dernæst talte de tre Foreningers Formænd og oprullede hver paa sit Felt det skønneste Billede af, hvad Sygeplejerskestandens Gerning og Maal var, talte om det vide Syn, som var nødvendigt, om alle de sociale Opgaver, der laa for og skulde løses. Saa blev de „foreign delegates“ kaldt frem for at aflægge en kort Beretning om Sygeplejens Standpunkt i deres Fædreland. Først talte Miss *Gunn* fra Canada, og dernæst blev der kaldt paa Danmark. Jeg takkede paa Dansk Sygeplejersaads Vegne for Indbydelsen til Kongressen og fremhævede Vigtigheden af det internationale Bestaanen, og den nogenlunde ens Standard i de forskellige Lande. Dernæst fortalte jeg om den Kamp, der fra D. S. R.s Side var ført for den 3-årige Uddannelse, og hvorledes det netop

nu i Vinter var lykkedes at indsende et Lovforslag til Statsanerkendelse, idet Centralforeningen for Landsygepleje, hvis Bestyrelse bestod af Lægmænd, nu var gaaet med dertil, saa vi havde Grund til at haabe, at vi snart kunde staa som én Stand. — Friherreinde *Mannerheim* fra Finland udtrykte saa sin Glæde og Bevægelse over for første Gang at staa som Sygeplejerskestandens Repræsentant fra et frit Land, og de frihedselkende Amerikanere applauderede hende stærkt. —

Efter en kort, hjertelig Lovprisning af *Florence Nightingale* som Grundlæggeren af „organiseret Sygepleje“, blev der vist levende Billeder: „I hendes Fodspor“, en Film, som ejes af røde Kors. Først Billeder fra hendes eget Liv og Virke og dernæst fra en moderne Sygeplejerskes Liv og Arbejde. Man saa Sygeplejersken i Arbejde baade paa Hospital og i Hjemmene, hvorledes hun puslede et lille Barn, gav Moderen Besked om Pasningen og hurtigt tog sin Taske for at gaa videre. Idet hun lukkede Døren, saa man som i en Taage *Florence Nightingales* ranke Skikkelse gaa gennem Stuen og forsvinde. Tiderne er andre, men Aanden er den samme.

Danske Kvinders alkoholfri Restauranter

—o—

De fire Restauranter, som Foreningen „Danske Kvinders alkoholfri Restauranter“ har oprettet her i Byen, er i de Strøg af vor Hovedstad, hvor de har deres Plads, gaaet ind i den almindelige Bevidsthed som en Institution, der paa smukkeste hævder den Opgave, den har sat sig.

De første Aar var trange Aar! Det tog Tid at arbejde sig frem. At det er lykkedes, man kan sige, over Forventning, kan konstateres med Tal, Omsætningen i det sidste Driftsaar oversteg saaledes 700,000 Kr.

Det er Mangel paa passende Lokaler, der gør, at Udvidelser indenfor København ikke har kunnet lade sig foretage i de senere Aar — vagtsomme Øjne er bestandig paa Færde for at skaffe Husrum i de Egne af vor By, man anser for særlig egnet til Oprettelse af ny Restauranter.

Imidlertid har Foreningen ikke nøjedes med at spejde, den har benyttet Tiden til Udvidelse udenfor Ho-